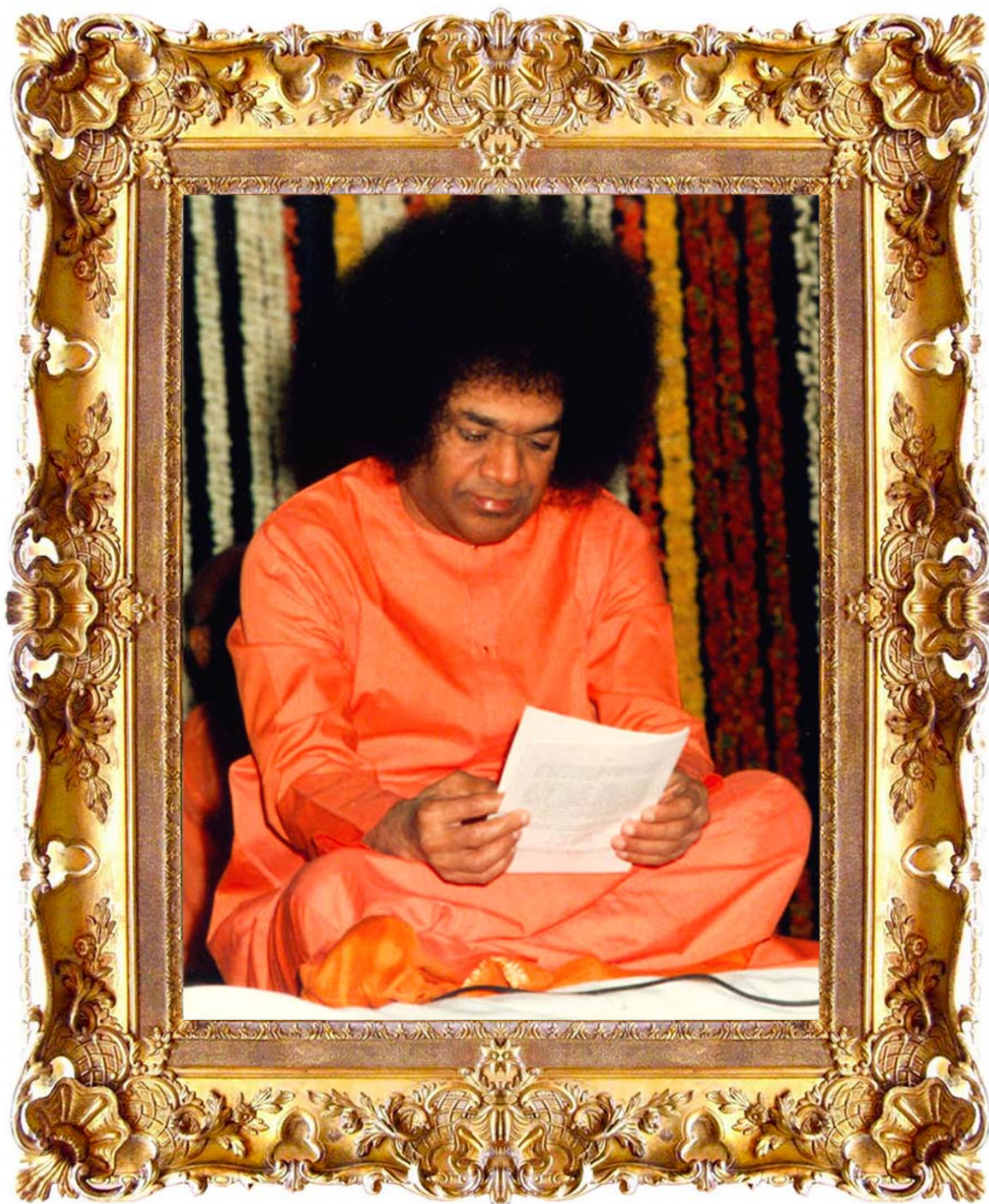

Prīca o Sri Sathya Sai

Sathya Nārāyaṇi

Croatian

Upute za primjenu Sri Sathya Sai Sathya Nārāyaṇa Kathe

1. Sjedni na mjesto određeno za molitvu
2. Upali lampu ili svijeću
3. Zapali mirisne štapiće
4. Stavi vibhūti, voće ili slatkiše kao prasād pred oltar
5. Započni s pūjom sam ili u grupi

Upute za izvođenje pūje

1. Izgovori, recitiraj sveti slog “om” tri puta
2. Izmoli molitvu *Ganeśi*
3. Izmoli molitvu *Guruu*
4. Pročitaj svetu Priču o Sri Satya Sai – Sathya Nārāyaṇa; dijelove od 1 - 5
5. Recitiraj *gāyatrī mantru* tri puta
6. Otpjevaj dva ili tri *bhajana* a neka prvi bude posvećenim *Ganeśi*
7. Otpjevaj *Sarvadharmā* molitvu
8. Izvedi *Ārati*
9. Otpjevaj molitvu *Samastha lokāh*
10. Razdijeli *vibhūti* za vrijeme pjevanja pjesme o *vibhūtiju*

Napomena: Ako iz bilo kojeg razloga ne možeš slijediti sve gore navedene upute, onda samo pročitaj

Priču o Sri Satya Sai Sathya Nārāyaṇi, dijelove od 1 -5.

Ovu priču treba čitati na dane punog mjeseca, četvrtkom a najbolje svakodnevno.

Tko gad bude čitao ili slušao ovu svetu priču s vjerom i predanošću ispuniti će mu se želje, biti će obasipan milošću i blagoslovom i njegove će molitve biti uslišane.

Molitva Ganeši

**Vakra Tunda Mahā Kāya
Sūrya Koti Sama Prabha
Nirvighnam Kuru Me Deva
Sarva Kāryeṣu Sarvadā**

*O Bože zaobljene surle i močnog tijela
Ti sjajiš snažnije od milion sunaca
Molim se tebi da zauvijek otkloniš prepreke sa
Putu mog valjanog djelovanja.*

Molitva Guru-u

**Gurur Brahmā Gurur Višnur
Gurur Devo Maheśvarah
Gurur Sākṣāt Parabrahma
Tasmai Śrī Gurave Namah**

*Guru je Brahmā, guru je Višnu,
guru je Gospod Śiva; guru je uistinu Parabrahman;
Tome presvetom guruu se klanjam.*

Prvi dio: Saijev dolazak i njegovo Božansko djetinjstvo

Bagavān Sri Sathya Sai Baba je rođen u južnoindijskoj državi Andra Pradesh, u malom selu zvanom Puttaparthi. Otac mu se zvao Sri Pedda Venkappa Raju a božansko ime njegove majke je bilo Easvaramma.

Njegova majka Easvarama bila je vrlo pobožna i uvijek bi obavljala neku vrstu pokore kako bi umilostivila Gospoda. Gospodu Nārāyaṇi je njena istinska ljubav bila vrlo draga te on odluči da se ponovo rodi kako bi se na ovom svijetu još jednom mogla odigrati njegova božanska igra - līlā. To je bio razlog da je odabrao Easvarammu da mu bude majkom a Pedda Venkappa, ocem.

Tijekom trudnoće, dok je grabila vodu s izvora, prema kazivanju same majke Easvaramme, blještavo se plavo svjetlo spustilo s nebesa i ušlo joj u maternicu. Onesvijestila se i pala. Easvaramina svekrva već ju je ranije upozorila da ako joj se bilo što nepredviđeno dogodi, biti će to božanska volja, te se ona ne bi trebala toga plašiti. Ova tajna nije bila nikome otkrivena.

Stoga se Bagavānovo rođenje nije dogodilo po začecu nego je to bio Silazak, njegov dolazak, njegova pojava. Bagavān je osobno zatražio od majke Easvaramme nekoliko dana prije njenog odlaska s ovog svijeta, da sama ispriča što joj se dogodilo kraj izvora.

Kako je Easvarammina trudnoća napredovala i devet mjeseci iščekivanja se bližilo kraju, glazbeni su instrumenti u kući počeli svirati božanske melodije sami od sebe. Bubnjevi su bubnjali, vīna je odzvanjala, cimbale su odjekivale probudivši sve ukućane svojom božanskom svirkom kao i miomirisima.

Napokon je svanuo 23. studeni 1926. Bio je ponedjeljak, dan Gospodina Śive a bila je to godina plodnosti i obilja a bio je mjesec Svijetlosti. Easvarammina svekrva je bila upravo obavila Sathya Nārāyaṇa pūju pa je ponudila blagoslovljenu hranu - prasada svojoj snahi. Ubrzo nakon što je Easvaramma okusila ponuđenu hranu, rodio se Sai Nārāyaṇa. Djetesce je bilo izuzetno lijepo. Nazvali su ga Sathya Narayana.

Jednog dana, dok je djetešce Sathya spavao u svojoj kolijevci, neke su susjede začuđeno gledale kako se tkanina ispod djeteta miče. Kad su podigle malog Sathyu, ugledale su zmiju kako gmiže od Gospoda i nestaje im iz vida. Tako je sam Gospod Ādišeša (zmija) sišao s nebesa, propustivši susret sa svojim Gospodom u Vaikuṇṭhi kako bi bio pokraj Sathye!

Sathya Narayana ni kao dijete ne bi dotakao drugu osim vegetarijanske hrane a niti bi ulazio u domove u kojima su se pripremali ne-vegetarijanski obroci. Nedaleko je živjela Karnam Subbamma, vrlo produhovljena osoba koja je jako voljela dragog joj Sathyu. On je provodio većinu svog vremena u njenoj kući. Čak je i u vrijeme ovog Avatara morala postojati jedna Yashoda!

Niti jedan prosjak koji bi prišao kući Satyinih roditelja nije odlazio praznih ruku. Sathya se pobrinuo da svaki prosjak bude obilno nahranjen pa bi ponekad čak i sam ostao bez jela te je njegovo uporno darivanje ljutilo njegovu sestru i majku. Kasnije, kad bi ga dozivali na ručak, Sathya bi ispružio svoje malene lotosne dlanove pod njihove nosove zahtijevajući da ih pomirišu. Oni bi tada uživali u najljepšim miomirisima s njegovih božanskih, rumenih dlanova. Kad bi ga pitali što je jeo, odgovarao bi: "Jedan me je starac nahranio".

Već kao dijete Sathya je otkrivao svoju pravu prirodu: Ljubav! Nije mogao podnijeti žalost svojih prijatelja. Često im je materijalizirao voće, bombone ili olovke kako bi ih razveselio. Okupljao je mališane, gradio im kućice za lutke i unutra postavljao sličice božanstava te ih učio pjevati bhajane.

Po završetku osnovne škole Sathya je bio primljen u obližnju školu u selu Bukkapatnam na daljnje obrazovanje. Sathya je ubrzo postao popularan među vršnjacima.

Jedan od njegovih učitelja, Mehaboob Khan, osobito je volio Sathyu. Jednog dana, za vrijeme nastave, jedan je drugi učitelj primijetio da Sathya ne zapisuje ono što je učitelj diktirao. Učiteljev ego osjetio se povrijeđenim.

Naredio je Sathyi da za kaznu stoji na klupi a kad je školski sat završio i zvono zazvonilo, učitelj se nije mogao ustati sa stolca. Sathya je još uvijek stajao na klupi kad je slijedeći nastavnik, Mehaboob Khan, ušao u razred.

Khan je prišao svom kolegi koji do tada već bio potpuno smeten i zatražio ga da mu ustupi svoj stolić. Jadan učitelj, koji je već bio na rubu plača, rekao je: "Brate, stolac se prilijepio uz mene." Khan je pogledao u razred. Djeca su čula njihov razgovor pa su se smijuljila.

Khan je tek tada na svoje zaprepaštenje vidio svog omiljenog Sathya kako stoji na klupi i uživa u toj sceni. Khan je bio šokiran te je zatražio od svog kolege da naredi Sathyi da siđe s klupe. To je bio jedini način da stolac otpusti njegovog kolegu. Zalijepljeni učitelj, koje je već bio dovoljno ponižen i osramoćen, zatražio je od Sathye da siđe s klupe. Čim je ovaj to izrekao, stolac se od njega odlijepio. Tako je Sathya počeo otkrivati istinu o sebi i o tome, tko je on zapravo.

Jednom je neki kočijaš izgubio konja. Tražio ga je posvuda, ali uzalud. Tada mu je netko rekao da u obližnjoj školi postoji dječak s božanskim moćima koji bi mu mogao pomoći da nađe izgubljenog konja. Baš kao što je to činio Shirdi Avatar, Sathya nježno potapša čovjeka te mu reče da njegov konj pase na kraju sela, među drvećem mangoa. Na svoju veliku radost kočijaš je zaista našao svog konja upravo na onom mjestu koje mu je Sathya opisao. Poslije tog događaja svi su kočijaši molili Sathya da se poveže u njihovoj kočiji kako bi i oni bili blagoslovljeni te bi imali više uspjeha u poslu.

Time završava prvi dio Priče o Sri Sathya Sai Sathya Nārāyaṇi
sa svim blagoslovima. Poklonimo se Sri Saiju.

Mir bio s vama!

Drugi dio: Započinje Sai Babina misija

Na dan 8. ožujka 1940 godine, Sathya je iznenada prodorno vrisnuo, pao na tlo i onesvijestio se. Čvrsto se držao za svoj desni nožni palac. Njegovi ukućani su pomislili da ga je ugrizao škorpion. No, Sathya je zapravo napustio svoje fizičko tijelo kako bi pomogao jednom od svojih poklonika. Njegovi ukućani to nisu mogli znati, jer on nikada prije nije činio ništa slično i to u prisutnosti drugih ljudi. Svi su tražili škorpiona, ali kako bi ga mogli naći kad škorpion nije bio uzrok Sathyinog stanja?

Nakon nekog vremena Sathya je otvorio oči. Bio je miran kao i prije tog događaja. Slijedećeg je dana ponovo pao i opet se onesvijestio. Kada je napokon otvorio oči, rekao je ljudima koji su ga okruživali, da se seoska božica Muthayaalamma naljutila pa stoga jedna osoba mora podnijeti žrtvu, razbiti kokosov orah i upaliti kamfor u njenu čast.

Kad je kokosov orah razbijen, Sathya je iz svoje udaljene kuće oglasio da je kokosov orah pukao na tri dijela. To je bila istina. Neki su pomislili da je Sathya bio opsjednut nekim zlim duhom. Tako su mu počeli davati razne lijekove i ljekovite trave. Drugi su pak vjerovali da je Sathya izgubio razum pa su pozvali njegove roditelje.

Sathyini roditelji su se šokirali vidjevši svog ljubljenog sina u takvom jadnom stanju. Nisu znali što da poduzmu pa su odlučili da ga odvedu egzorcistu, čovjeku koji istjeruje zle duhove. Egzorcist je istjerivao te duhove na vrlo surov način. Izrezao je oštrim nožem nježno i osjetljivo Sathyino tjeme pa je zatim zalijevao zarezotine limunovim sokom i posipao ih pročišćavajućim prahom od čega je lijepo Sathyino lice oteklo do natprirodne veličine. Naročito su bile jezive otekline oko njegovih očiju.

Vidjevši njegovo grozno stanje, Sathyina majka i sestra duboko su se rastužile, ali kako nisu znale što da čine, nije im preostalo drugo već da ga ostave u rukama egzorciste.

Uvidjevši njihovu bol, Sathya dade znak sestri te joj reče da nedaleko odande raste ljekovita biljka od koje treba iscijediti sok pa ga onda nakapati u njegove oči.

Majka i sestra su molile egzorcistu da ostavi Sathyu za sada na miru rekavši, da će ga opet dovesti natrag kad on osnaži. Egzorcist ga je nevoljko ostavio na miru. Prema Sathyinim uputama, nakapali su mu oči ljekovitim biljnim sokom i nije trebalo dugo, njegove su se oči zacijelile, zaiskrile se i opet zračile nestašlukom.

Dani su prolazili ispunjeni Sathyinim objašnjavanjem duboke vedske filozofije tamošnjim seljanima. U to je vrijeme Sathya počeo spominjati jednog sveca zvanog Sai Baba no njegov otac više nije mogao podnositi to što se događalo.

Jednog dana on je prišao Sathyi sa štapom u ruci spreman da ga istuče i izbije vruga iz njega. Pitao je Sathyu: "Tko si ti? Reci istinu". Sathya je mirnim glasom i odlučno odgovorio: "Ja sam Sai Baba", I dodao, "Držite svoje kuće u redu i svoj umove čistima pa ću zauvijek boraviti u njima".

Štap je ispao iz ruke Peddi Venkappau Raji. Naprosto je zanijemio. Kasnije mu je rekao: "Ako si ti zbilja Sai Baba, dokaži to". Tada je Sathya uzeo u ruke pregršt latica jasminovog cvijeta i bacio ih na tlo. Cvjetovi su pali na zemlju oblikujući riječi SAI BABA i to na njihovom, teluškom jeziku.

Od toga dana pa nadalje seljani su ga zvali Sathya Sai Baba. Počeli su mu se klanjati s velikom predanošću posvećujući mu svakog četvrtka posebne molitvene obrede - pūje.

Time u velikom i svetom značenju završava drugi dio
Priče o Sri Sathya Sai, Sathya Nārāyaṇi. Poklonimo se Sri Saiju.
Mir bio s vama.

Treći dio: Božanske igre mladog Saija

Kako je Sathya rastao, lokalno stanovništvo je sve više primjećivalo njegove skrivene moći. Tako su ga iz poštovanja počeli zvati Svami.

Jednog dana, Svami je s članovima obitelji posjetio Sri Virupaksha hram u udaljenom Hampiju. Kad su stigli do hrama, Svami nije ušao unutra zajedno s ostalima već je ostao stajati pokraj ulaza. Kad je počeo obred molitve - pūja u svetištu na oltaru, svi su se čudili vidjevši Svamija na mjestu gdje se trebala nalaziti liṅga, simbol početka sveopće egzistencije.

Tek što su ga ostavili na ulazu on se već našao na samom oltaru? Požurili su prema izlazu i vidjeli Sathyu kako sam stoji na ulazu baš kao i prije te promatra nebo nevinim osmijehom na njegovim ružičastim usnama. Svi su puni strahopoštovanja pali na koljena pred Svamijevim stopalima.

Jednog je dana, kad se Svami vratio iz škole, bacio školsku torbu te glasno proklamirao, "Zabluda - māyā više nema moć nada mnom. Više na pripadam vama. Moji me poklonici čekaju." Žena Svamijeva brata, koja je bila u kući, požurila je da vidi što se to zbiva, ali je bila zaslijepljena snagom svjetlosne aure koja je okruživala Svamijevu glavu. Morala je zatvoriti oči jer nije mogla izdržati pogled u takvo intenzivno bliješteće svijetlo.

Majka Eashvaramma je s ljubavlju zamolila Svamija: "Sine, ako već moraš ići svojim poklonicima, molim te da ostaneš u našem kraju. Zaštiti i daruj svoju milost tvojoj djeci ovdje, u Puttaparthiju. Svami se blagonaklono složio s poniznom molbom njegove majke.

Dugo je vrijeme živio kod Karanam Subbamme, u čijoj se velikoj kući mogao smjestiti veći broj poklonika. Subbamma je i sama bila predana Svamijeva poklonica i voljela je Svamija cijelim svojim srcem. Poklonici su se uskoro tu počeli okupljati dolazeći sa svih strana.

Ponekad ne bi bilo dovoljno jela za sve prisutne pa bi Subbamma morala zamoliti Svamija za pomoć.

Svami bi otišao u kuhinju s dva kokosova oraha, lupio jedan o drugi pa poškropio ostalu hranu kokosovim mlijekom. Automatski bi se tu stvorilo obilje hrane dovoljno za sve prisutne pa bi je bilo i previše.

Kako se broj poklonika povećavao, sami poklonici su se ponudili da sagrađe dvoranu pokraj kuće Subbamme, gdje bi se pjevali bhajani. Jednom dok je Svami boravio u kući Subbamme stigao je svećenik po imenu Laxmaiah zajedno sa jednim prijateljem i njegovom suprugom koja je bila mentalno bolesna. Svećenik je ostavio prijatelja i njegovu ženu da ga sačekaju kod rijeke Citravati.

Kad je svećenik stigao pred kuću Subbamme naletio je na Svamija. Ne znajući tko je on, obratio mu se riječima: "Čuo sam da se ovdje nalazi dječak koji može liječiti razne bolesti. Da li bi me mogao odvesti k njemu jer sam sa sobom doveo ne samo prijatelja već i njegovu mentalnu bolesnu ženu".

Svami mu je rekao da mu dovede taj par. Naredio im je da se okupaju i zatim sjednu s ostalim poklonicima. Svami je potom svima podijelio blagoslovljenu hranu - prasada. Materijalizirao je blagoslovljeni vibhūti te ga stavio u usta bolesne žene.

Malo kasnije je razrezao voće koje je bračni par donio Svamiju na dar, te im je rekao da to pojedu. Nije trebalo dugo, i mentalno bolesna žena je postala sasvim normalna. Poklonili su se Svamiju s najvećim poštovanjem i zatim sretni otišli.

Pred kraj života Karnam Subbamme, Svami ju naveo da pomaže drugima i da se posveti dobrotvornom radu. Jednog dana kad je Svami otišao u Bangalore, Subbammino zdravlje je jako oslabilo, ali joj je um bio trajno vezan uz njenog ljubljenog Svamija. Usta su joj se prestala micati dok je izgovarala njegovo sveto ime. Prestala je disati. Zadnjim je dahom izgovorila Svamijevo ime.

Najednom niotkuda tu se stvorio Svami. Pozvao ju je glasom punim ljubavi: 'Subbamma! Subbamma, otvori usta!'. Subbamma koja je praktički već bila mrtva, otvorila je usta i drhtavim rukama, posegnula za Svamijevim stopalima.

Svami je dobrostivo uzeo njene ruke u svoje, te je desnom rukom zagrabio malo vode donesene iz svete rijeke Ganges.

Tu je vodu kroz usta, ulio u njenu dušu koja je već bila na izdisaju. Tako je Subbamma, istinska Svamijeva poklonica, napustila ovozemaljsko tijelo, očima fiksiranim na Svamijevo lice, koje je podsjećalo na lotosov cvijet, te postala jedno s njim.

Ako je to poklonikova želja, Svami će se objaviti u liku poklonikovog izabranog božanstva. Tako se nekima prikazao kao bog Ganeša, drugima kao bog Muruga, a opet trećima kao Śrī Rāma ili Śrī Kṛṣṇa, a nekima kao Krist, zadovoljivši tako svakoga.

Jednom je jedan odvjetnik imenom Krishnamachari došao u Puttaparti iz Penukonde, s namjerom da razotkrije Svamija kao šarlatana. On je došao do Svamija zahvaljujući Svamijevom ocu. Svami je vodio odvjetnika do sobe tražeći ga da drži oči zatvorene. Kad su ušli u prostoriju Svami mu je rekao da sada može otvoriti oči. Odvjetnik je bio iznenađen kad je vidio sveti grob - samādhi Shirdi Sai Babe s vijencem od cvijeća te svećenika s priborom spremnim da obavi obrednu žrtvu - pūju.

Svami je rekao odvjetniku da pogleda na drugu stranu. Tu je vidio Hanumānov hram, sveto drvo nīm, Gurusthan, i druge značajke svetog mjesta Shirdija. Odvjetnik je bio predani poklonik Shirdi Sai Babe. Nakon što je odvjetnik doživio viđenje ovag Shirdi Babinog svetog groba, pao je pred Svamijeva lotosova stopala i zamolio ga za oprost. Božica Daya Murthy, utjelovanje suosijećanja, ustvari Svami, potapšao ga je po leđima i odmah mu oprostio.

Svami je svekolika moć. Tko god mu se obrati s ljubavlju i pozove ga bilo kojim božanskim imenom, on odgovara udijelivši blagoslov.

Treći dio Priče o Sri Sathya Sai - Sathya Nārāyaṇi
završava s blagoslovom. Poklonimo se Sri Saiju.
Mir bio s vama.

Četvrti dio: Utočište poklonika

Shrimathi Sakamma je bila vlasnica velike plantaže kave. Bila je to vrlo produhovljena, pobožna gospođa, koja se posvetila dobrotvornom radu kao što je na primjer nahraniti siromašne, osigurati im odjeću i slično. Prepoznavši njenu vrijednost, Maharadža iz Maysora joj je podario počasnu titulu *Dharmapārāyaṇa*.

Jednog jutra oko 9 sati, dok je obavljala svoju jutarnju molitvu, pūju, Sakammin sluga joj je javio da su automobilom došli neki ljudi te da ju žele odmah vidjeti. Kad je Sakamma izašla iz kuće ugledala je jedan stari automobil na kojega je bila pričvršćena tabla na kojoj je pisalo Kailas - odbor. Sprijeda se nalazio mladić velike razbarušene kose kojemu je moglo biti oko 16 godina. Pozadi se na jelenjoj koži dostojanstveno smjestio starac s lepršavom bradom premazan svetim pepelom po tijelu i čelu.

Sakamma je pozdravila starca, poklonila mu se, oprala mu stopala i ponudila cvijeće i voće. Starac ju je pitao da bi htjela pristupiti Kailas odboru i uplatiti tisuću rupija. Ona je rado uplatila taj novac koji joj je zatim bio vraćen zajedno s uplatnicom. Starac je rekao da će je ponovo posjetiti.

Jednog dana Sakamma je morala otići u Bangalore. Dok je bila u kući jedne prijateljice na njezino veliko iznenađenje ponovo je ugledala mladića s vrlo velikom kosom. Dok ga je tako promatrala mladić se prerušio u starca pa se opet natrag prerušio u mladića. Sakamma se skamenila. Prišla je mladiću i upitala ga da li je on neki dan bio kod njene kuće kao član Kailas odbora?

'Prije mnogo godina trebala si uplatiti tisuću rupija, ali to nisi učinila', rekao je mladić. 'Došao sam po to'. Sakammaine oči su se napunile suzama. Prostrla se pred Svamijem i time zaslužila njegovu milost.

Jednog popodneva, dok je govorio svojim poklonicima, Svami je najednom uzviknuo: Ne pucaj! Ne pucaj! Zatim je pao i onesvijestio se.

Jedan sat kasnije, Svami je ustao i rekao okupljenima da pošalju telegram u kojem se kaže: „Tvoj pištolj je kod mene. Ništa ne brini.“

Netko je napomenuo Svamiju da se riječ pištolj ne bi trebala upotrijebiti jer bi ona mogla uznemiriti poštanske službenike. Umjesto toga u telegramu je korištena riječ instrument te je telegram odaslan. Svi su se pitali o čemu je riječ, a Svami je rekao da će se to uskoro saznati.

Četiri dana kasnije stiglo je pismo jednog vojnog časnika iz Bopala. Neki nepovoljni događaji jako su pogodili časnika tako da je odlučio počiniti samoubojstvo. Ispalio je jedan metak u zrak kako bi provjerio da li pištolj dobro funkcionira. U tom trenutku na drugoj strani Indije, Svami je uzviknuo: „Ne pucaj! Ne pucaj!“

Istodobno, netko je zakucao na vrata sobe tog časnika pa je on brzo sakrio pištolj i tek onda otvorio vrata. Jedan njegov stari prijatelj zajedno sa ženom i slugom došao mu je u posjet. Časnik ih je pozvao u kuću. Nakon nekog vremena oni odluče otići do susjeda koji je bio njihov zajednički prijatelj. Zaključavši vrata nakon što su oni otišli, časnik se vratio da uzme pištolj, ali ga nigdje nije mogao naći. Ponovo je čuo kucanje na vratima. Kad je otvorio vrata ugledao je poštara koji mu je uručio telegram u kojem je pisalo: „Tvoj instrument je kod mene. Ništa ne brini.“ Pošiljatelj telegrama: Baba.

Naš voljeni Svami neće iznevjeriti nikoga tko se njemu prikloni i u njega uzda. Potrebno je samo pozvati ga i on će odmah priskočiti u pomoć šireći sve četiri ruke: Istinu, Ispravno djelovanje, Mir i Ljubav. U opisanom slučaju, supruga časnika bila je Svamijeva odana poklonica. Čuda koja on čini govore više od riječi.

Četvrti dio Priče o Sri Sathya Sai - Sathya Nārāyaṇi
završava s. blagoslovom. Poklonimo se Saiju.
Mir bio s vama.

Peti dio: Uvijek milostivi Svami

Jednog je dana Svami obišao jedan dom u Bangaloreu. Tamo se okupilo mnogo ljudi kako bi dobili njegov daršan. Neki su mu s ljubavlju donijeli cvijeće i voće u čast poštovanja. Drugi su pak razgovarali o Svamijevim čudima i njegovoj milosrdnosti i suosjećanju za druge.

Jedan je siromašni postolar sve to slušao i prekrasna mu misao iznenada padne na pamet. Poželio je da makar na trenutak vidi Avatara. S ljubalju je ubrao ružu u vrtu te se progurao kroz okupljenu gomilu, polako se približivši mjestu gdje je sijedio Svami. On je zavirio unutra a istodobno je Svami provirio da vidi što se događa vani. Oči su im se srele i u taj je čas postolara preplavio neodoljivi osjećaj ljubavi prema Svamiju.

Svami ga je ljubazno pozvao da mu priđe bliže. Postolar mu se približio i ponudio mu ružu. Svami dobrostivo prihvati ružu i na tamilskom jeziku, koji je bio materinski jezik postolara upita, što bi on želio. Postolar nije bio spreman za takvo pitanje pa je odgovorio: „Svami, molim te posjeti moju kolibu. Svami je odgovorio: ‘Budi siguran da ću te posjetiti’.

Suze radosnice potekle su iz postolarevih očiju. S poštovanjem je pao pred Svamijeva lotosova stopala. Zbog silnog uzbuđenja zaboravio ga je pitati kada će on imati tu milost da mu Svami dođe u posjet. Nakon što je Svami napustio rezidenciju, takva su pitanja počela padati postolaru na um. Dani su prolazili, ali nije bilo nikakvog znaka da bi Gospod mogao doći do postolarove kolibe.

Jednog dana, kad je postolar krpio neku potrganu sandalu, zaustavio se automobil nasred ulice, točno ispred njega. Pomislivši da je to policijski automobil, postolar je brzo počeo skupljati svoj postolarski pribor spreman da pobjegne. Mislio je da je policajac došao da ga potjera s ulice jer zanatlijama nije dozvoljeno da rade uz cestu. Svami je izašao iz automobila rekavši postolaru da se ne boji. Ustvari, pozvao je postolara da sjedne s njim u automobil. Postolar je bio toliko iznenađen da nije mogao ni govoriti. Automobil je krenuo zajedno sa Svamijem i postolarom. Svami je bio taj koji je vozaču pokazivao put do postolareve kolibe.

Postolar je izišao iz automobila pa ušao u kolibu. Naredio je svojoj ženi da stavi prostirku na pod i požurio je Svamiju iskazati dobrodošlicu. Tada je uvidio da nema ničega u kući čime bi mogao ugostiti Gospoda. Našao se u velikoj neprilici i kršio je ruke u nedoumici.

Promatrajući njegovu muku, Svami mu reče neka ne brine. Rekao je postolaru da je on došao da mu dadne, a ne da od njega dobije išta drugo osim ljubavi.

Jednim pokretom ruke Svami je zatim pred njim materijalizirao slatkiše i voće te je to podijelio svima prisutnima. Nakon toga je materijalizirao vibhūti i stavio ga na čelo postolara.

Prije odlaska, Svami mu je rekao: „Moram sada otići od tebe, ali nemoj se brinuti. Ja sam uvijek s tobom. Svami je zatim pretvorio kolibu jednostavnog postolara u hram. Prije nego li je postolar mogao prozboriti, Svami je već bio u automobilu i nestao.

Jednog dana, kad je Svami bio u Trichinopoliju, neke su osobe počele širiti lažne optužbe protiv njega. Te večeri, dok je Svami govorio okupljenima, pozvao je mlađahnog gluhonijemog prosjaka kojega su svi prisutni poznavali da mu se pridruži na pozornici. U prisutnosti mnogobrojne skupine, pitao ga je kako se on zove. Dečko, koji je bio od rođenja gluhonijem, glasno je rekao: Venkatanarayana. Oni koji su spredali ružne i lažne glasine o Svamiju otišli su osramoćeni pognute glave. Svamijevim čudima nema kraja.

Jednom u Tiruvanamalaju, Svami je materijalizirao lijek za Svamija Amrithanandu te ga izliječio od njegove kronične bolesti. Jednom drugom prilikom, Svami je osobno operirao sina doktora Bhagavathama. Prvo je materijalizirao potrebne instrumente koje doktor Bhagavatham još dan danas čuva.

Doktor Shankar je Svamijev slijedeći predani poklonik. Mnogo puta je Svami ulazio u tijelo doktora Shankare i na taj način uspješno obavio vrlo komplicirane operacije.

Svami Karunyananda je imao ašram u državi Andhra Pradesh. Objesio je i nekoliko Svamijevih fotografija na zid ašramske bolnice. Jednom je jedna trudnica došla u njegov ašram. Svamiji ju je smjestio u ašramsku bolnicu. Jednu noć dežurna primalja otišla je u kino ostavivši trudnu ženu samu. Te je noći jedna žena počela osjećati jake porođajne bolove. Vidjevši njenu bespomoćnost i patnju Svami je sišao s fotografije na zidu. Pomogao je ženi kod poroda te je ona je rodila dijete izbjegavši svaku opasnost. Majka Sai je čak i oprala novorođenče te ga položila uz majku kako bi ga mogla hraniti.

Kad se primalja vratila bila je iznenađena otkrivši da je netko drugi obavio njezin posao. Kad su ispitivali rodilju, ona je pokazala na Svamijevu fotografiju rekavši da je Sadhu Matha došla i pomogla joj. Ona nije imala pojma da je Sadhu Matha bio Gospod Nārāyaṇa osobno.

Gospod Sathya Nārāyaṇa se ponovo rodio da bi nas sve zaštitio. On će uvijek zaštititi onoga tko u njega vjeruje i u njemu nađe utočište. Naša je velike sreća da zbog zasluga iz naših mnogih prošlih života možemo sada uživati njegov darśan, sparśan i sambharśan.

Svamijeva prava priroda je Ljubav. On štiti one koji slijede put predanosti Bogu -bhakti i put ispravnosti - dharma. Neki ga znadu kao Īśvaru, neki kao Maha Viṣṇua, neki ga smatraju Ocem ili Majkom a neki pak Alahom.

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba se pojavljuje u likovima raznih božanstava jer svi likovi su njegovi kao što su i sva imena njegova. On daruje svojim poklonicima svoju milost i ispunjava njihove želje. Kaže da je naša najveća vrijednost naš ljudski život. Bez istine - satya, ispravnog djelovanja - dharma, mira - śānti i ljubavi – prema, obrazovanje nema vrijednosti. Bez njih takozvani sveti obredi nemaju nikakvog smisla.

Vječne ljudske vrijednosti - satya, dharma, śānti i prema - četiri su stupa na kojima počiva vječna dharma - sanathanadharma. Vječni Bhagavān nas podsjeća da uvijek razmišljamo o Bogu i neka to ne ostavljamo za sutra! Božje ime samo po sebi nam može osigurati iskupljenje.

Tko god bude izvodio ovu pūju s istinskom ljubavlju za Gospoda Sri Sathya Sai, Sathya Narayanu i s predanošću prema njemu, bit će obdaren sretnim životom, slobodnim od briga i žalosti.

Time završava Priča o Sri Sathya Sai - Sathya Nārāyaṇi s blagoslovom.
Poklonimo se Sri Saiju. Mir bio s vama!

*Naš ljubljani Bhagavān milostivo je blagoslovio
ovu priču - kathā u Prashanti Nialayamu u četvrtak,
7. veljače 2002 posredstvom Dr H. S. Bhate te ponovo u četvrtak,
22. listopada 2009 posredstvom Sri M. N. Mohan Kumara.*

Sāī Gāyatrī Mantra

**Om Sāīśvarāya Vidmahe
Satya Devāya Dhīmahi
Than Nah Sarvah Pracodayāt**

*Znamo da je ovaj Sai vrhunsko utjelovljenje Boga.
Meditiramo o tom Bogu istine. Neka nas ta svemoguća
i sveprisutna Osobnost vodi putem potpuna oslobođenja*

[Ponavljaj ovu mantru svakodnevno]

Molitva Sarva Dharma

**Om Tat Sat Śrī Nārāyana Tū, Puruṣottama Guru Tū
Siddha Buddha Tū Skanda Vināyaka, Savitā Pāvaka Tū
Brahmā Mazda Tū Yahve Śakti Tū, Īsu Pitā Prabhu Tū
Rudra Viṣṇu Tū Rāma Kriṣṇa Tū, Rahīm Tāo Tū
Vāsudeva Go Viśvarūpa Tū, Cidānanda Hari Tū
Advitīya Tū Akāla Nirbhaya
Ātmalinga Śiva Tū, Ātmalinga Śiva Tū Sāi
Ātmalinga Śiva Tū**

*Ti si To što Jest, Ti si presveti Nārāyana, Ti si najviši Božanski učitelj
Ti si Siddha, Buddha, Subrahmanya i Ganeśa, Ti si Savitā i Pāvaka,
Ti si Brahmā, Mazda, Jahve i Śakti, Ti si Isus i Otac Nebeski,
Ti si Śiva, Viṣṇu, Rāma i Kriṣṇa, Ti si milostivi Allāh i Tāo,
Ti si Vāsudeva, Go i Viśvarūpa, Ti si Božanska svijest i blaženstvo,
Ti si Jedno bez drugoga, bezvremeno i neustrašivo,
Ti si Ātmalinga Śiva, o Sai!*

Ārati

**Om Jai Jagadīśa Hare
Svāmi Satya Sāi Hare
Bhaktajana Samrakṣaka (2)
Parti Maheśvara
Om Jai Jagadīśa Hare**

*Slava Ti, gospodaru svijeta, gospodaru Sathya Sai!
Ti si onaj koji štiti svoje bhakte O Gospode Śiva iz Puttaparthija.
Slava Ti, gospodaru svijeta*

**Śaśi Vadana Śrī Kara
Sarva Prāna Pate
Svāmi Sarva Prāna Pate
Āśrita Kalpa Latika (2)
Āpad Bāndhava
Om Jai Jagadīśa Hare**

*O gospodaru sveg života koji donosiš sreću i čije je lice poput mjeseca,
Ti si drvo želja za one koji su Ti predani, Ti si rođak i prijatelj u nevolji.
Slava Ti, gospodaru svijeta!*

**Mātā Pitā Guru Daivam
Mari Antayu Nīve
Svāmi Mari Antayu Nīve
Nāda Brahma Jagannātha (2)
Nāgendra Śayana
Om Jai Jagadīśa Hare**

*Ti si otac, majka i Božanski učitelj, a također i sve drugo si Ti,
Ti si praiskonski zvuk iz kojeg je sve nastalo, Ti si zaštitnik svijeta,
Ti si Višnu koji počiva na Ananti (Kundalinī). Slava Ti, gospodaru svijeta!*

**Omkāra Rūpa Ojasvi
O Sāi Mahādeva
Satya Sāi Mahādeva
Mangala Ārati Anduko (2)
Mandara Giridhāri
Om Jai Jagadīśa Hare**

*Tvoj je oblik moćni zvuk Om, o veličanstveni Bože Sai,
primi ovaj ārati koji donosi sreću i dobrobit,
o Višnu koji si nosio brdo Mandara.
Slava Ti gospodaru svijeta!*

[Otpjevaj zadnju kiticu tri (3) puta, svaki puta u bržem ritmu.]

**Nārāyana Nārāyana Om
Satya Nārāyana Nārāyana Nārāyana Om
Nārāyana Nārāyana Om
Satya Nārāyana Nārāyana Om
Satya Nārāyana Nārāyana Om
Om Jai Sadguru Deva**

Slava Ti Sathya Nārāyana, slava Ti istinski Božanski učitelju!

Om Śāntih Śāntih Śāntih

Om mir, mir, mir.

Samastha Lokaah

Samastha Lokaah Sukhino Bhavanthu x3

Om Śāntih Śāntih Śāntih

Neka svi (samastāh) svjetovi (lokāh) budu (bhavantu) sretni (sukhino)

Om mir, mir, mir.

Jai Bolo Bhagavān Śrī Satya Sāī Bābājī Kī Jai!

Uzviknimo: "Slava Ti, Gospode Śrī Sathya Sai Baba, slava Ti!"

Vibhūti Molitva

Paramam Pavitram Bābā Vibhūtim

Paramam Vicitram Līlā Vibhūtim

Paramārtha Isthārtha Mokṣa Pradānam

Bābā Vibhūtim Idamāśrayāmi

Neizmjerno je svet Babin Vibhūti

Vibhūti je najčudesnija Božanska igra

Tražim utočište u Babinom vibhūtiju koji donosi

Oslobođenje, najuzvišeniji cilj za kojim čeznem.

Om mir, mir, mir.

Neizmjerno svet je Babin vibhūti

Čudesan i moćan je Babin vibhūti

Na svom putu ka spasu i oslobođenju

Zaštitu i zaklon tražimo u njemu

Tvoju zaštitu i zaklon tražimo u njemu

Om Śāntih Śāntih Śāntih

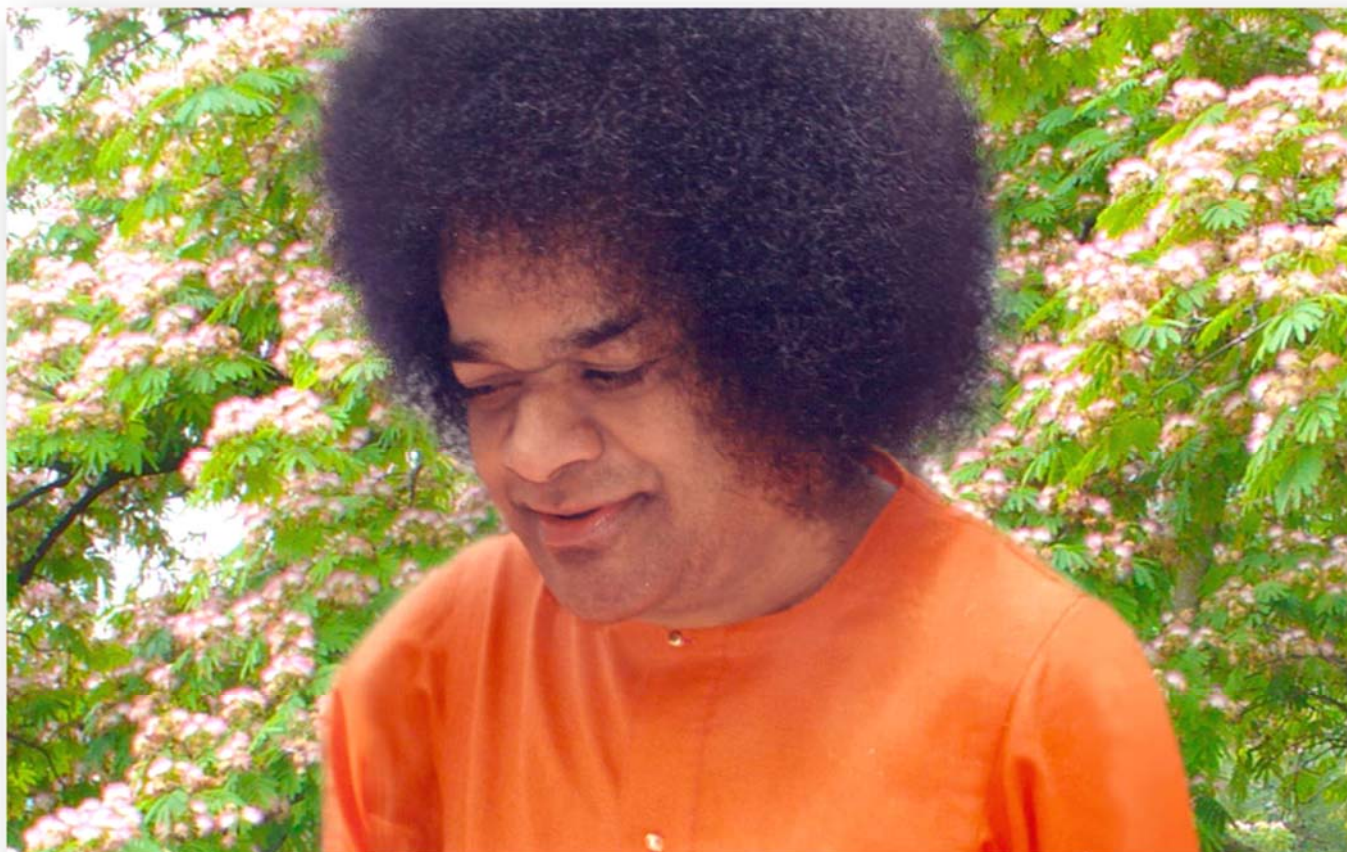
Što bih mogao zatražiti od tebe?

Moj Gospode Sai, ne znam što bih zatražio od tebe.
Već sam blagoslovljen svime
čemu bi se čovjek mogao nadati ili što bi mogao poželjeti.
Imam um kojim mogu razmišljati, o tvojoj Slavi!
Imam oči da vidim i uši da slušam o tvojoj Slavi.
Preda mnom je čitav svijet tako velik i tako raznovrstan,
Dostatan da se mogu izraziti, a i to je u tvoju Slavu.
Mogu stvarati, a mogu i razarati. Sve te mogućnosti služe tvojoj Slavi.
Uvijek mogu izmisliti molitve o tebi.
Sposobnost da te obožavam i da ti se divim tvojoj Slavi!
Ne tražim ništa od tebe jer si mi već sve dao.
Prisutan si u meni i izvan mene, ne mogu to ne vidjeti.
Nemoguće je da to ne spoznam.
Neka tvoja Milost bude sa mnom, ne da bih postigao nešto veliko,
Već da bih mogao vidjeti tvoju Veličinu.
U svim mojim dostignućima, u svim mojim sposobnostima,
Dozvoli da vidim tvoju Božanstvenost.

Sai Ram

Copyright (English) 2002. Prasanthi Jyoti.
Translated into CROATIAN by Zdenka Marok
Website: <http://www.sathyasaikatha.com>
Email: prasanthijyoti@gmail.com

*Ako ti napraviš jedan korak
prema Meni, Ja ću napraviti
stotinu prema tebi.*